

EDINOST

„EDINOST“
 izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
 danjih ob sorkih, četrtkih
 in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
 haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
 uri zvečer. — Obojno izdanje stane:
 na jeden mesec . f. — 90, letno Avstrije f. 1.40
 na tri mesece 2.80
 na pol leta 5.—
 na vsa leta 10.—
 Na naročbe brez priloge naročnine se
 ne jemlje ozir.
 Posamične številke se dobivajo v pro-
 dajalnicah tobaka v Trstu po 20. št.,
 v Gorici po 20. št., Sobotno večerno
 izdanje v Trstu 20. št., v Gorici 20. št.

Oglašje se računa po tarifi v poštu; za
 naslove z debelimi črkami se plačuje
 prostor, kolikor obsega svedenih vrstic.
 Poslana osmrtice in javnomošvala, de-
 mači oglašje itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu:
 ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
 biti frankovano, ker nefrankovano se ne
 sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglase spre-
 jema odgovarjajo ulica Caserma 13.
 Odpriete reklamacije so preste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorako.

„V edinosti je moč!“

Poslanec Spinčić o iredenti.

Govoril v seji poslanske zbornice dne 15. decembra 1893.

(Po stenografskem zapisniku.)

V.

Izgređi proti državi z veleizdaj- skim namenom.

(Dalje.)

Demonstracija je bila burna in
 splošna. (Glej „Neue Freie Presse“ z
 dne 24. aprila 1893). Celotno oficijozna
 „Triester Zeitung“, ki je te izgrede za-
 beležila v rubriki „Gledališče, umetnost
 in književnost“ v številki z dne 24.
 aprila 1893, je rekla, da so radi te
 demonstracije postali le nekateri gledalci
 nestrpljivi. Kako pa so naši listi o tej
 priliki pisali, moram omeniti. „Neue Fr.
 Presse“ je govorila, da je bilo gleda-
 lišče jako številno obiskano, oficijozna
 „Triester Zeitung“ pa je rekla, da je
 bilo gledališče jako slabo obiskano, do-
 čim je „L'Adria“, tudi oficijozen list,
 dne 24. aprila trdila, da je bilo malo
 nad 60 demonstrantov v gledališču. (Ve-
 selost in klici: Čujte! Čujte!) Glasom
 poročil nekonflikovanih časnikov bil je
 pri razpustitvi nekega občinskega zastopa
 glavni vzrok ta, da je jedna stranka
 tega zastopa hotela slaviti srebrno po-
 roko italijanske kraljevske dvojice. Na-
 meravala je predlagati, naj se po po-
 sebni deputaciji pošlje kralju v Rim kak
 znamenit dar in pa adressa. Pri volitvah
 sta se potem obe stranki, progresitična
 ali radikalna in konservativna ali zmerno
 liberalna, kar najhujše borili. Po volitvi
 v četrtem volilnem razredu, pri kateri je
 zmagala prvo imenovana stranka z ve-
 liko večino, pisala je poluaradna
 „L'Adria“ — jaz obč. svetnikov ne so-
 dim sam, ampak citiram samo „L'Adria“
 in še neki drugi list — o izvoljencih
 kot o elementih, ki so se postavili izven
 zakonitih mej (Čujte! Čujte!); glejte
 brzojavko v „Neue Freie Presse“ z dne
 9. junija 1893.

„Triester Zeitung“ z dne 1. maja
 1893 označila je to stranko kot stranko
 s protiaustrijsko tendenco. Stranka je
 pri teh volitvah sijajneje zmagala nego
 kdaj poprej, dobila je 34 glasov proti
 14. Iz te stranke voljen je bil župan,
 katerega je namestnik v imenu vlade
 srčno pozdravil izrekaši nadejo, da bo
 mej c. kr. vlado in novim občinskim

zastopom vladalo tsto sporazumljenje,
 kakor je v prejšnjih treh letih vladalo
 mej vlado in — razpuščenim — občin-
 skim zastopom. (Klici: To je nevero-
 jetno!) Reklo se je, da se z Italijani
 zato tako dobro, s Slovani pa tako slabo
 ravna, da bi se Italijani sprijaznili z
 avstrijsko državno idejo. Rezultat te po-
 litike se je najbolje pokazal pri ome-
 njenih volitvah.

V nedeljo, dne 26. novembra 1893,
 čital sem v stari „Presse“ originalen do-
 pis iz Tridenta o pasivnem iredentizmu.
 Tudi v Trstu se že dolgo tira pasivna
 iredentistična politika. „Indipendente“,
 glasilo vladajoče stranke, piše o Avstriji
 kakor o kaki inozemski državi, stranka
 ta pa se volitev v drž. zbor ne udele-
 žuje. Tudi zgodovina nekega moža in
 kar je z njim v zvezi pojašnjuje pri-
 morske razmere in njih razvoj. L. 1848
 je Gorican Karlo Favetti z dr. Rismon-
 dom na Travniku, imenovanem pozneje
 piazza grande, skusil nahujskati prebi-
 valstvo na upor zoper Avstrijo. Kakega
 mišljenja so bili tedanji prebivalci Go-
 rice, vidno je iz tega, da sta imenovana
 moža morala l. 1848 bežati v Italijo,
 sicer bi ju bilo prebivalstvo lynchovalo.
 Pozneje je bil Favetti amnestiran in je
 postal občinski tajnik v Gorici. Začet-
 kom leta 1860. mudil se je nadvojvoda
 Karol Ludovik čez zimo v Gorici. Pri
 neki maskaradi v gledališču primerile so
 se protidinastične demonstracije, katere
 je bil Favetti provzročil. Nadvojvoda
 Karol Ludovik je bil tako užaljen, da
 je takoj zapustil Gorico. L. 1867. je bil
 Favetti zaradi veleizdajskih agitacij zaprt.
 S pomočjo prijateljev je utekel kazni in
 pobegnil na Italijansko. Učkal je zopetno
 amnestijo in postal zopet obč. tajnik v
 Gorici, na katerem mestu je ostal do
 svoje smrti. Tedaj je premenil svojo
 taktiko in deloval za kulisami. Ko je
 umrl, izšlo so tri številke lista „Corriere
 di Gorizia“ s črnim robom. V jedni šte-
 vilki je bilo čitati: „La Tua memoria
 ed il Tuo esempio sara cosa sacra a
 noi. Il Tuo nome passerà di posteri
 quale simbolo di fede, di amore patria,
 di concordia cittadina.“ Pri pogrebu go-
 vorila sta župan dr. Maurovich in dr.
 Luzemberger. Te govore zaključil je list
 z besedami, da izhaja iz Favettijevega
 groba za sedanji in za bodoči rod nauk:
 „imitarolo“, „posnemajte ga!“ — Zakaj
 posnemati? Gospodarski ni občini nič

koristil, ker je za njegovega tajnikova-
 nja zagazila v velike dolgove; proslav-
 ljan je bil le zaradi svojih idej, in kako
 so se njegove ideje razširile v Gorici,
 vidno je iz tega, da so se o njem, ka-
 terega je hotelo prebivalstvo leta 1848
 lynchovati, l. 1893 pisali taki članki, da
 je bil pokopan na občinske stroške, da
 se mu je dovolila rakev pod arkadami
 in da je obč. zastop sklenil, imenovati
 neko ulico po Karlu Favettiju. Dne 28.
 oktobra 1893 je bil župan že interpeli-
 ran, zakaj se to ni še zgodilo.

Glede Rismonda javila je zadnja
 številka (81) „Rinnovamenta“ nekaj, kar
 je analogno Favettijevega počenjanju.
 Smrti ostanki Rismonda, ki je l.
 1848 nagovarjal k ustaji zoper Avstrijo,
 so se izkopali in s starega pokopališča
 prenesli na novo pokopališče, kjer se
 mu je postavil spomenik z napisom „Citta-
 dini rammentate — Giovanni imitate“. Meščani,
 spominjajte se ga, — Mladenci,
 posnemajte ga. List „Corriere“ rekel
 je o tem napisu, da je „semplice, ma
 espressiva“, priprost ali pomemben. (Ve-
 selost in klici: Prav dobro!)

(Dalje prih.)

Istrski deželni zbor.

II. seja dne 8. januarja 1894.

Presedeval je glavar Campitelli, vlado
 je zastopal namestniški svetovalec vitez El-
 lischeg. Manjšina se ni udeležila te seje.
 Predsednik se je spominjal smrti poslancev
 biskupa Feretija in Fr. Sbisá. Poslanci so
 ustali raz sedeže v znak sožaljenja. Presv.
 škof Glavinca se opravičuje, da se radi
 poslov ne more udeležiti posvetovanj. Opravi-
 čili so se nadalje nastopni poslanci: de
 Franceschi, Martinolich, Stanger, Marinoni,
 Babuder, Wassermann in škof Flapp.

Tajnikoma se izvolita poslanca Bartoli in
 Vergottini, revizorji: Bartoli, Cleva, Gambini,
 Marinoni, Stanich in Tamaro.

Predsednik nasnanja, da je vlada pred-
 ležila nastopne zakonske osnove: a) o lovu;
 b) o sposobnostih za imenovanje in pri-sego
 poljskih čuvajev; c) o varstvu pticov, koristn h
 za poljedelstvo.

Deželni šolski svet predlaga: a)
 obračun dež. šolskega zaklada in penzijskega
 zaklada učiteljev za leto 1892 in proračune
 za leto 1894; b) poročilo dež. šol. nadzor-
 nika o ljudskem pouku v Istri za leti 1891-
 1892; c) prošnje petnajstih učiteljev, udi-

ušimo tega pa je še plamenitega rodu, na kar
 moramo posebno paziti, kajti po sinu Jurico
 se popolni število prednikov, potrebno za
 „kammerherstvo“. Pri njej je torej donar in
 čista kri! Denarja še posebno veliko! Joža
 (tako je klical Lapsanoviča) — Joža ima
 Radojišče in Slavkovec, ima hišo v Zagrebu,
 ima tudi kapitalov; dà, dà. Seveda, le nekaj
 je tu vmes: ta stari norec je opozicijonalec;
 ni je bilo še vlade, izvzemši Jelačićeve in Len-
 tulajeve, kateri se ne bi bil upiral. Tudi sedaj
 je še tak norec. Kriči, ropoče, agituje — v
 deželnem zboru je vedno na skrajni levici;
 ah, prvi pretiranec je to! Moni, da še danes
 veljajo njegovi ilirski nazori ter si v čast
 šteje, ker se je z Jelačićem boril proti Ma-
 djarski. Časi so se spremenili — Bogu bodi
 hvala! —, da sedaj Lapsanovič se svojo po-
 litiko ni v nikako priporočilo takemu zetu,
 kakoršen je Jurica. Za nelojalnega ga sma-
 trajo celo. To ni dobro za Jurico — kajti če
 bo sreča mila, mladenič more danes ali jutri
 postati še baron ali kaj drugega in — in“ —

Tudi Jurica je tako mislil v teh štirinajstih
 dneh. Lapsanovič in Lotika sta ga nagovar-
 jala, naj opusti državno službo ter prevzame

teljic in učiteljskih udov in njih sirot za pod-
 pore, mirovine itd.

Deželni odbor predlaga: a) splošno
 poročilo o svojem delovanju od zadnjega sa-
 sedanja sem do danes; b) obračun zemljiške
 odveze za leti 1891-92 in proračun za leto
 1894; c) obračun dež. sklada za leti 1891-
 1892 in proračun za leto 1894; d) razne
 druge obračune, in slednji e) nastopne sakonske
 načrte: 1. da se treba legalizovati pravnih
 pisem do 100 glđ. vrednosti; 2.) da se pro-
 meni § 110 statuta mesta rovinjakega glede
 načina potrjevanja doklad; 3. da se od Lovran-
 ske občine odcepijo sela Kraj, Draga, Mo-
 šćenice, Kalac, Berseči in Martini ter da se
 oimuje nova občina v Mošćenicah; 4.) o glo-
 bah radi nemarnega obiskovanja šole; 5.) o
 uvedanju šolske takse; 6. o promeni plače-
 vanja bolniških stroškov in drugih manj
 vrednih stvari.

Znamenita so nastopna poročila: o pri-
 nosu dežel in občin za železnico Trst-Poreč-
 Kanfanar; o novi uredbi uradniških služeb
 pri dež. odboru in o končni uredbi uradni-
 ških služeb pri kreditnem zavodu v Poreču.
 Poleg teh so se predložila še druga poročila,
 o katerih bodo raspravljati v tem seasedanju.

Na predlog predsednika se izvolijo potem
 finančni, šolski in politično-ekonomski odbori.
 V te tri odbore so izvoljeni seveda sami Ita-
 lijani, a manjšina je posebno radovedna, ali
 pride kdo iz nje srede v železniški odbor.
 Izvolitvi dra. Ivana Martinolicha in dra. M.
 Bartolija sti se potrdili, kakor smo že javili
 včeraj. In tudi to smo že javili, da so posl.
 Bartoli in drugovi interpelovali vlado, „čemu
 jej treba toliko orožnikov v Poreču, kadar se
 snide dež. zbor“. Mi bi rekli, da so gospodje
 interpelantje ugrešili addresso: ali ne bi bilo
 umestnejše, da so se s svojim vprašanjem
 obrnili do članov slovenske manjšine — le-ti
 bi jim gotovo povedali vzrok, zakaj se spre-
 hajajo orožniki po Poreču, kadar zboruje de-
 želni zbor.

Zaključujoč sejo je izjavil predsednik,
 da naznani dan prihodnje seje pisanim
 pötem.

Politiške vesti.

Iz Česke. Urednika antisemitskega lista
 „Unsere Interessen“, Huschka, je obsodilo
 izjemno sodišče na teden dni zapora. — 8
 mesecov je do bil urednik mladočeskega
 lista „Neodvislost“, Ant. Hayn; poleg tega
 izgubi 500 glđ. od kavoije za list, Hayn je

graščino Slavkovec. On se je pri teh besedah
 le diplomatično smejal — odgovoril pa ni ni-
 česar.

Štirinajsti dan dobil je Jurica brzojavko,
 uprav ko se je z Lotiko povrnil se sprehoda.
 Oče ga pozivlja po brzojavki, da nemudoma
 pride v Zagreb. Uro pozneje drdrala je Lap-
 sanovičeva kočija s Jurico proti Zagrebu.
 Lotika ga je spremila kos poti. Pri razstanku
 jej je Jurica poljubil roko nekolikokrat,
 obljubivši jej, da se povrne še jutri ali še
 nočjo, ker da ima še štirinajst dni dopusta.

V Zagrebu se je nastanil v nekem ho-
 telu, kajti je znal, da tudi njegov oče nava-
 dno tja zahaja. In v resnici je našel očeta v
 hotelu in sicer v istem hipu, ko je slačil frak
 in črne hlače ter vlek iz potne torbe svetlo
 obleko, narejeno po najnovejši modi. Maletič
 je bil močan človek in čeprav povsem siv,
 vender še lepega obraza in lepe rasti. Ko mu
 je prispel sin, podal mu je roko, položivši
 obleko na posteljo.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Tri povesti brez naslova.

Hrvatski spisal Kaavoryj Šandor-Gjalaki. (9)

Tretja povest.

(1860—1870)

(Dalje.)

Nastopili so blaženi časi za Lotiko. Ju-
 rica je moral ostati na Radojištu celih štir-
 najst dni. Niti ni naznanil svojcem svojega na-
 mena, niti je sam šel domov, čeprav so bili
 Zablatinci le kaki dve uri oddaljeni od Lap-
 sanovičeve graščine. Jurica je vedel že naprej,
 da bo de Lapsanoviču težko pri srcu, ko se
 sestane s njegovim očetom Maletičem. Stari
 Lapsanovič in Maletič nista bila ravno nepri-
 jateljca, a vendar je bilo mej njima malo
 navekrišje še od prve mladosti. Nasprotnost
 mej njima se je pojestrila najbolj leta štiri-
 desetega in dospela do vrhunca leta osem-
 štiridesetega. Maletič je bil ohol plemič, ki
 se je vedno gibal v družbi magnatov ter je bil
 z dušo in telesom na strani tedanjih madja-
 ronov. Bil je jeden najogajevitejših članov
 zagrebške kasino. Lapsanovič pa je bil nav-

dušen ilirec. Nekoč je prišlo mej njima
 skoraž do krvi. Bila sta oba na župnijski
 skupščini. Lapsanovič je govoril za ilirski
 jezik in proti Košutu ter je s tem tako raz-
 jezil Maletiča, da ga je ta poslednji priča-
 val na ulici ter ga napal z golo sabljo. Lap-
 sanovič je prešel ta napad, kar je še bolj
 jezilo Maletiča, da je začel zabavljati proti
 Ilircem in proti samemu vladarju. To je Lap-
 sanoviča tako razburilo, da je hudo pretepel
 Maletiča. Od tega časa sta se izogibala drug
 drugemu dolgo let. Ako sta se slučajno sre-
 čala, pozdravljala sta se le na viden in le
 zaradi ljudstva, spregovorivši kako besed-
 dioo le mitogrede. Ali jeza in sovraštvo mej
 njima ponehala sta že zdavna, tako, da so se
 njiju soproge in otroci obiskovali pogostoma.
 Zlasti odkar je vrasla Lotika, veselilo je
 starega Maletiča, ako je Jurica zahajal na
 Radojišče. Jurica je tudi res pogostoma za-
 hajal tja in dozdevalo se mu je tam, kakor
 da je na svojem domu, zbok česar se nje-
 govji samotni sprehodi s Lotiko nikomur niso
 zdeli nenavadni. „Na vsak način“ — je go-
 voril stari Maletič — „je Lotika daleč na
 okrog najboljša partija; premoženja ima,

zapleten tudi v raspravo proti „Omladini“.
— Dne 9. t. m. bili so izgreli v Pragi o pogrebu vojaka Matuške, katerega je bil prebol neki stražar. Ljudstvo se je upiralo stražarjem, ki so je hoteli razgnati, kričoč: „Živela anarhija! Živela republika!“ Stražarji so prijeli nekega mladeniča, toda ljudstvo se je uprlo. Vseled tega so zaprli mnogo ljudi.

Iz Zagreba se nam piše: Od novega leta se je Vaš list, kot izboren borilec za slovensko stvar na periferiji, postavil še na močnejše noge. Prav tako! Zmagali boste! Hočem Vam tudi jas, kolikor mi bude čas dopuščal, poročati o tukajšnjih razmerah, ki so še, žal, vedno žalostne, ali vendar ne take, da bi človek moral obupati. Veselo znanje in za bodočnost preprenljivo je zjedinenje opozicije. V tem delu leži paladij boljše bodočnosti naroda hrvatskega. To se je pokazalo že dvakrat, namreč pri volitvi v Zagrebu in nedavno v Brodu. Oba ta volilna okraja zastopal je prej madžaronsek kandidat ali zastopnik. Zjedinjena opozicija vzela jim je to pozicijo. V Brodu se še celó kandidata niso upali postaviti. Mar ni to pomembljivo? Sicer pa je ban sam prisnal pri proračunski raspravi, da dobi opozicija pri bodočih volitvah 23 sedešev v saboru. Ako on toliko priznaje še sedaj, bode jih gotovo še več.

Zadnja proračunska generalna rasprava kazala je hrvatskemu narodu in vsemu svetu veličasten prizor. Huda bitva je bila to. Na jedni strani vojevala je peščica hrabrih junakov, vsi do jednega odločno, hrabro in vstrajno. Na drugi strani, kjer je bilo trikrat več zastopnikov, bila je borba slaba, omahljiva, nična. Od opozicije šel je vsaki zastopnik hrabro v ogenj in prišel iz ognja kot ovenčan smagovalec. Odlikovali so se vsi, posebno pa dr. Frank, kateri je govoril tri ure, a žal, moral je svoj govor prikrasjati. — Proračunska rasprava v hrvatskem saboru odpre gotovo oči vsem tistim, ki še ne vidijo. Tako ne more ostati dolgo. In tudi ne bode ostalo, da se le ves narod enkrat save svojih pravic. V to ime pomoz Bog!

Finančni minister dr. Plener je bil dne 9. t. m. pri cesarju v avdijeniji.

Položaj v Siciliji. Včerajšnji brzojavi potrjujejo soglasno, da se v Siciliji vračata red in mir. V raznih mestih Italije in tudi Sicilije nabirajo denar v podporo rodbin padlih upornikov. Delavcem ne bode primanjkovalo zaslužka, ker bodo imeli dovolj dela s popraviljanjem požganih in razdejanih poslopij. Italijanska vlada storila je res vse možno, da pomiri razburjene duhove. Dne 9. t. m. sta se hotela izkroati v Siciliji socialistička poslanca Agnini in Prampolini, toda oblastnija ju ni pustila na obal. Parnik ju je moral odpeljati nazaj v Neapelj.

Uboga Italija! Komaj se je žulo, da se je Sicilija nekoliko pomirila, že javljajo o novih neredih v Pugli. V Bariju je ljudstvo dne 9. t. m. sažgalo občinsko poslopje in druge zgradbe, med katerimi so poljedelška banka, davkarja, davkavjeva hiša in notarijatski arhiv. Zatem je navalilo ljudstvo na ječe in osvobodilo devetero jetnikov in konečno je množica razdrla brzajavne zveze. Vojaki so streljali na ljudstvo. Izmed izgrednikov je ostal eden mrtev in 9 je ranjenih. — V Rimu so zaprli več podčastnikov, ki so baje podkupljeni. Po mnogih ulicah našli so prilepljene eglase, kateri pozivljajo na revolucijo. — V Reggio Emilia demonstrirali so socialisti proti ukrepanju vojakov iz 1869. leta. Kričali so: „Živel socializem, živila Sicilija, deli z meščani!“ Razbili so več oken. Štiri izgrednike so zaprli. — V Florenci so našli po hišah prilepljene pozive, s katerimi se zaklinjajo v Sicilijo namenjeni vojaki, naj nikar ne rabijo orožja proti upornikom. Jednake demonstracije bile so tudi v Ankoni, Mantovi, v Macerati in drugih krajih še. Vse kaže, da v Italiji vre, grozno vre.

Papež in anarhija. V nekem pismu do škofa v Autunu izraža sv. Oče svoj stud radi anarhističkih zlodejstvij iz poslednjih dni. Za Francijo je potreba nujnejša nego kedaj poprej, slušati opomine papežev in odpovedati se strankarstvu. Dogodki oznanjajo glasno: le vera more zagotoviti človeški družbi varnost in mir!

Proti anarhistom. Državno pravdnitvo v Parizu je ukazalo poštnim uradom, da zaplenijo in odpošljejo sodišču pisma 68 oseb, katere so na sumu anarhističkega mišljenja.

— Iz Pariza poročajo, da so v St. Etienne ukradli iz skladišča dinamita neznani tatovi 300 patron dinamita. Zaprli so nekega Noirja, pri katerem so našli nekoliko patron.

Francoska poslaneka zbornica zapričela je dne 9. t. m. svoja posvetovanja. Poslanec je prišlo le malo. Občinstva bilo je na galeriji tudi jako malo.

Iz Bruselja poročajo, da ministerstvo izroči kralju v kratkem svojo ostavko.

Francija in Anglija v Afriki. Najnovejše vesti iz francoskih naselbin v Afriki potrjujejo, da je francoska ekspedicijska napadla angleško sares le po pomoti, ker je mislila, da ima opraviti s sovražnimi domačimi plemeni; isto so mislili Angliji, zato so vršali streljanje. Pariški „Figaro“ omenja, da je ta pomota prav verjetna, kajti večina vojakov, ki opravljajo službo obmejne policije, je domačega pokoljenja, sbok česar se jih more zamenjati prav lahko s sovražnim plemenom Sofasev. Ker pripoznati obe vlasti, da je nastala bitka le po pomoti, ne bode imela ta zadeva drugih posledic, ampak poravnali jo bodo diplomatskim putem. — Istega menenja je tudi „N. Fr. Presse“, katere opominja evropske velesile, ki imajo prekomorske naselbine, da si uredijo meje in prepredijo s tem spletke, katere bi se utegnile nadaljevati v Evropi. — Angleški listi zavračajo svojo odgovornost na Francijo ter zahtevajo uravnanje meje.

Iz Rio di Janeiro javljajo, da je odstopil predsednik Peixoto.

Različne vesti.

Irredenta v Trstu. Vest, objavljeno v večernem izdanju „Edinosti“ dne 9. t. m. pod zaglavjem „V Trstu ni irredenti!“, treba pojasniti nastopno: Znamke (vignete) v italijanskih barvah s nadpisom „Circolo Garibaldi — Trieste“ bile so prilepljene v noči od torca na sredo tudi na nabiralnicah za poštna pisma in rastrešena po snegu, sbok česar nima poštno ravnateljstvo nič opraviti s tem dogodkom, kajti isti spada v delokrog o. k. policijskega ravnateljstva.

Iz Pazina donasa zadnja „L'atria“ vest, da se je deželni poslanec, namestnik dež. glavarja in mestni šupan Pazinski, dr. Anton Dukić, odpovedal vsem tem častnim mestom na veliko veselje vseh Italijanov Pazinskih seveda še posebej. V pomirjenje razgretih možganov Poreške „babe“ in njenih krščašev javljamo za danes le to, da so gospoda čuli nekaj zvoniti, a ne vedo, kje in kakó.

Nadzornike in nadzornice „Del. podp. društva“ vabim tem potem k seji, ki bode v nedeljo dne 14. t. m. ob 8. uri svečer.

Ivan Hvastja.

„Akademično društvo Triglav“ v Gradcu priredi dne 23. t. m. „Prešernovo slavnost“ v prostorih Daniel-Annensele.

Pevsko društvo „Majdrih“ na Proseku vabi na veselico, katere bode v nedeljo dne 14. januarja 1894 v dvorani gostilno „Lukša“. Razpored. 1. H. Sattner: „Za dom med bojni grom“, moški zbor. 2. H. Volarič: „Bedak je...“, žaljen moški zbor. 3. I. Kocjančič: „Oblačka“, moški zbor s dvošpevom tenorja in baritona. 4. F. S. Vilhar: „Bolgarska davorija“, moški zbor. 5. „Razstrešeno“, burka v enem dejanju. 6. Ples. Začetek ob 5¹/₂ uri svečer. Ustopnina: k besedi 20 nč. za osebo; k plesu 1 gld. za gospode. Sedeži po 10 nč. Med posameznimi točkami besede in pri plesu svira oddelek orkestra Gianfè.

Kmetijsko bralno društvo pri Sv. Luciji si je izbralo za l. 1894. sledeči odbor: Č. g. Josip Fabijan, šupnik, predsednik; Ignacij Kovačič, veleposestnik, podpredsednik; Anton Mikuš, krčmar, tajnik; Josip Kenda, učitelj, blagajnik; Blazij Bevč kapelan, odbornik in Anton Vuga, posestnik, odbornik.

„Goriški Sokol“ je imel v soboto dne 6. t. m. popoldne svoj redni občni zbor. Starosta Obizzi je poročal o gibanju društva v minoletu. Iz blagajnikovega poročila je razvidno, da je društvo v gmotnem pogledu letos veliko na boljsem, nego v minolih dveh letih. Starosta Obizzi je izrekel zahvalo kapelniku tamburašev, g. Koršiču, kakor tudi vsem drugim diletantom „Gor. Sokola“. Izvoljeni odbor se je konstituiral nastopno: starosta Andrej Gabršček, podstarosta Martin Poveraj, tajnik Avg. Janča,

blagajnik I. Mušič, odborniki: Jos. Doklova, Rud. Polevčič in J. Hvala. Veselice po občnem zboru, katere je bila naznanjena v „Slogi“, ni bilo, ker odbor ni nič vedel o njej, ampak jo je zaznamil odtopivši starosta na svojo odgovornost. Novi odbor je sestavljen jako sročna, in medejamo se, da se življenje v tem druitvu navije, kakor še nikdar poprej. Sokol.

Klub samcev društva „Edinost“ v Ajdovčini priredi v soboto dne 13. jan. 1894. v prostorih društva „Edinost“ ples s kotiljonom. Svira goriški okt. Začetek ob 8. uri na večer. Ustopnina 3 krono.

Vreme. Zima in mráz stá se za sedaj poslovila od nas. A kdo ve za koliko časa? Tudi včerajšnji dan (10.) bil je jako lep. Imeli smo 5⁰ nad ničlo. To je lep razsedek ozirom na poslednje danj, v katerih je pihala burja z vso svojo bresobirno silo. Ker se je vreme obrnilo takó nepričakovano na boljše, mislili bi skoraj, da je je vzal v skup naš slavni magistrat radi toga, da mu pomaga kidati, ali boljše rečeno, kopneti sneg. Slavni magistrat ima kidanje snega v lastnem zakupu, a boljše je seveda, ako se more prihraniti nekoliko tisočakov; zato-rej odpravlja sneg le na debelo, podrobnosti pa prepusti, kakor druga leta, ljubemu solncu. — Iz Francije, Nemčije in Hrvatske poročajo o groznih zemetih v poslednjih dneh. Promet je bil skoraj popolnoma ustavljen. Sedaj se je tudi v teh krajih obrnilo nekoliko na bolje.

Svojeja lastnega sina je ustrelil po naključju poljaki šuvaj Anton Sorgo v Ronkah. Vrnivši se predvčeršnjim svečer domov položil je svojo puško v izbi na tla. Pri tem delu sprošila se je puška po neurednem naključju in je kroglja zadela v desno nogo 13 letnega sinčka šuvajevca, ki je ravno izvrševal svojo šolsko nalogo. Neurednega dečka so prepeljali v tukajšnjo bolnico, kjer so mu odrezali nogo. Deček je umrl kmalu po operaciji.

Ljuboznjlvi hišni gospodar. Čevljar Ivan Stibil opravlja službo vratarja hiše št. 5 v ulici Pondares. Hišni gospodar mu je prepovedal zapustiti svojo „ložo“. Valic tej prepovedi ostavil je Stibil predvčeršnjem odmerjeni mu prostor, da gre — stavit v loterijo. Mej tem je prišel gospodar v vežo, ki je vrnivšega se Stibila najprej dobro opsoval; potem pa ga je vrgel ob tla in ga tako obdeloval s hišnim ključem, da je moral siromašni vratar iskati zdravniške pomoči v tukajšnji bolnici. Nadejamo se, da oblasti počue arditoga hišnega gospodarja, da ključ sodi v ključavnico, ne pa na glavo vratarjevo.

Samomor. Včeraj dop. ustrlil se je v „boschetti“ 34letni višji finančni komisar Hanns Zeilinger, stanujoč v ulici Piccolomini št. 3. Sprožil si je hitec iz revolverja v usta; obležal je takoj mrtov. Povod samomoru je baje iskati v tem, da je bil Zeilinger službeno premeščen v Tropavo, kamor bi bil moral oditi v kratkem.

Poličjsko. Zaprli so postopača Grgo B. iz Staregradna na Hrvatskem, ker se je brez posla in brez stanovanja klataril po mestu. — 24letnega mizarja Ivana Vidalijsa iz Pirana so prijeli, ker je ukradel neki Mariji Boscolo srebrno uro, vredno 15 gld. — Iz zaprtega stanovanja gostilničarja Mihajla Stantiča v ulici Crossada št. 5. so odnesli uxmovišt iz neke omare 8 funtov šterlinov (nad 90 gld.), 64 gld. v bankovcih, srebrno uro in srebrno zapetnico. To se je „gospodom“ vsaj isplačal trud.

Koledar. Danes (11.) Higin, p. m.; Pavlin škof. — Jutri: Arkadij mud; Ernest spoz. — Solnce izide ob 7. uri 45 min., zatonil ob 4. uri 32 min. — Toplota dne 10.: ob 7. uri zjutraj — 2⁵ stop., ob 2. pop. — 4⁵ stop.

Najnovejše vesti.

Dunaj 10. Državno sodišče je rassodilo o pritožbi gospodarske okrajne zadruga na Krku, da jej mora deželni odbor istraki plačati zneske za lovske licence in dotične denarne globe za leti 1891—1892. Deželni odbor je obsojen v razpravno stroške.

Rim 10. Zasebna poročila javljajo iz Corata, da je ljudstvo nametavalo županovo hišo in vojnike s kamenjem. Vojaki so streljali; več oseb je mrtvih in ranjenih.

Rim 10. Oblasti se trudijo, da zaprečijo splošni delavski štrajk, ki je bil napovedan na jutrašnji dan.

Eksekutivne dražbe.

C. kr. okr. sodišče Koper. 11. jan. in 10. febr. t. l. posestvo Josipa Petarof pok. Jarneja po dom. Skotič iz Borita; zemljek. uložek št. 271 (drugo zemlj. teló) kat. občine Ricmanje, cenjeno na 127 for. — Isto sodišče: 12. jan. in 12. febr. t. l. posestvo Jakoba Saher pok. Antona po dom. Tšler in sodrugov; zemljek. uložek št. 306 (2. in 3. zemlj. teló) kat. občine Ricmanje, cenjeno na 366 for.

Trgovinski brzojavi.

Budimpešta. Pšenica za spomlad 751—752, za jesen 770—772 Koruza stara —, nova 4.92 do — za maj; za junj 4.93 — Oves za spomlad 6.75—6.76.

Pšenica nova od 77 kil. f. 7.50—7.55, od 78 kil. f. 7.80—7.85, od 79 kil. f. 7.70—7.75, od 80 kil. f. 7.75—7.85, od 81 kil. for. 7.85—7.90, Ra 8.55—8.75; oves novi 6.75—7.20.

Jedmen 6.65—9.25; prese 4.30—4.70. Pšenica: Ponudbe srednje, povpravevanje neznačno. Trg miren ali celo stalno. Predalo se je 30.000 metrc. Z drugimi vrstmi hita vedno mala kupčija, celo mirno. (Vreme megleno).

New-York. Moka 9.80. Budimpešta. Spirit 15.50—16.

Vratilava Spirit 50° po 49.50 — 70° po 80.90. Havre. Kava Santos good average 103—, za maj 100.75.

Hamburg. Santos good average za januar f. 88— marc 89.75, maj 81¹/₂, trg miren.

Dunajska borza 10. januarja 1894.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	98.95	98.90
„ „ „ v srebru	98—	97.85
Avstrijska renta v zlatu	119.90	119.10
„ „ „ v kronah	97—	96.95
Kreditno akcije	856—	856.10
London 10 Let.	124.10	124.15
Napoleoni	9.88	9.87 ¹ / ₂
100 mark	60.87	60.87 ¹ / ₂
100 italj. lir	49.75	48.70

SVOJI K SVOJIM!

Gostilna „Štoka“ 66 starostna pod imenjem kavarno „Fabris“, priporočá se Slovincem v mestu in na deloti. Točilo so izborna vis, istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako mešanom, kakor na deželo. Cl.

Gostilna Josipa Katalana v Rojanu, „Pri dvanaestih murvah“, priporočá se slavnemu slovenskemu občinstvu za obilen obisk. — Točila se bodo samo domača izvrstna vina. 104—95

Mlekarna Frana Gržine iz St. Petra na Notranjem (Via Campanile v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Ponterosse). Po dvakrat na dan frišno oprsno mleko po 14 kr. liter nedosredno iz St. Petra, sveža (frišna) smotana.

Martin Krže, Pia-za S. Giovanni št. 1 ima trgovino mnogovrstnim lesenim, železnim in lončnim kuhinjskim orodjem, pletenino itd. Cl.

Pozor! Naznanjam sl. občinstvu, da som odprl Via Lussaretto vechie št. 13 prodajalnice sadja in zelenjave. Prodajam tudi vino v steklenicah, mleko, smetano i. t. d. Obetam dobre postrežbo, ker imam veliko zalogo blaga i. vrste. Priporočam se sl. občinstvu za obilen obisk. Z vespeljovanjem 52—27 **Matevž Furjan.**

Prodajalnica

jedilnih stvari po jako niski ceni. Prodaja **Jozef Carne** Piazza della Caserma št. 1 (uhed Via Ghega). Cl.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici Caserma, glavni shajališči triških Slovincov vseh stanov. Na razpolgo so žasopiel v raznih slovanskih jeziki. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporočá Anton Šerli. Cl. kavarnar.

B. Modic in Grebenc, na voglu Via in Via Nuova, opozarjata zasobnike, krčmarje in š. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončnega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

ROJANSKO POSOJILNO IN KONSUMNO DRUŠTVO vpleana zadruga z omejenim poročtom v Rojanu pri Trstu priporočá slavnemu občinstvu svojo bogato pre-azrbljeno

prodajalnico jestvin

(v ulici Bolvedere št. 3) pristopno zadrugnikom in nezadrugnikom, koji prvi so deležni letnega čistega dobička. Priporočá tudi svojo

društveno krčmo v Rojanu

(poprej Pertotova) 10 minut oddaljeno od mesta, s obširnimi senčnatim vrtom in dvemi dvoranami, kjer se budi izborna domača vina, ker, ter, pivo v steklenicah itd. Točna postrežba i gor- kimi in mrazimi jedlim. Priporočá tudi svojo

mesnico

v Rojanu (poprej Pertotova)

kjer se prodaja goveje in telečje meso, po naj-nižjih tržnih cenah Priporočá se slavnemu občinstvu in udom.

Novi člani

se se vedno sprejemajo ob uradni urah vsak četrtek od 6—7 ure svečer in ob nedeljah od 9—10 ure predp. 104—5